

disputants- חולקים- ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement † קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

מנחות-שתי מדות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
אשם מצורע ששחטו שלא לשמו, או שלא נתן מדמו על גבי בהונות - הרי זו עולה לגבי מזבח, וטעון נסכים, וצריך אשם אחר להתירו.	תניא כוותיה דרבי יוחנן:											■
כל מדות שבמקדש היו נגדשות, חוץ משל כהן גדול, שהיה גודשה לתוכה.												■
מדת הלח בירוציהן קדש, ומדת היבש בירוציהן חול	[ת"ק]											■
מדת הלח קדש, לפיכך בירוציהן קדש, מדת היבש חול, לפיכך בירוציהן חול	רבי עקיבא:											■
לא משום זה, אלא שהלח נעקר, והיבש אינו נעקר.	רבי יוסי:											◊
מני?												^
אי רבי מאיר												!
חד גודש היה												‡
אי רבנן												!
חדא ומחוק היה												‡
לעולם רבי מאיר, ומאי כל מדות? כל מדידות.	רב הסדא:											!
מדת הלח בירוציהן קדש.												■
במאי קא מפלגי?												^
מדת הלח נמשחה בין מבפנים בין מבחוץ, מדת יבש נמשחה מבפנים ולא נמשחה מבחוץ	תנא קמא סבר:											! ♦
מדת הלח נמשחה בין מבפנים בין מבחוץ, מדת יבש לא נמשחה כל עיקר	רבי עקיבא סבר:											! ♦
אידי ואידי נמשחה מבפנים ולא נמשחה מבחוץ, והכא היינו טעמא, דלח נעקר ומגוה דמנא קא אתי, והיבש אינו נעקר.	רבי יוסי סבר:											! ♦
וכי נעקר מאי הוי? גברא למאי דצריך קא מכוין												‡
זאת אומרת: כלי שרת מקדשין שלא מדעת.	רב דימי בר שישנא משמיה דרב:											!
לעולם אימא לך: כלי שרת אין מקדשין אלא מדעת, וגזרה שמא יאמרו מוציאין מכלי שרת לחול.	רבינא:											!
סידר את הלחם ואת הבזיכין לאחר השבת, והקטיר את הבזיכין בשבת - פסולה, כיצד יעשה? יניחנו לשבת הבאה, שאפילו הוא על שלחן ימים רבים אין בכך כלום	מותב ר' זירא:											‡
ואמאי? התם נמי לימא: גזירה שמא יאמרו מפקידין בכלי שרת												‡
פנים אחוץ קא רמית? פנים לאו כולי עלמא ידעי, חוץ כולי עלמא ידעי.												!
מותר נסכים לקיץ המזבח.	תנן התם:											■
מאי מותר נסכים?												^
בירוצי מדות.	רבי חייא בר יוסף:											!
המקבל עליו לספק סלתות מארבע ועמדו בשלש - יספק מארבע, משלש ועמדו מארבע - מספק מארבע, שיד הקדש על העליונה והוהו ששנינו: מותר נסכים לקיץ המזבח.	רבי יוחנן: כאותה ששנינו:											!
תניא כוותיה דרבי יוסף, תניא כוותיה דרבי יוחנן.												■
בירוצי מדות הללו מה היו עושין בהן? אם יש זבח אחר יקריבו עמו, ואם לנו יפסלו בלינה, ואם לאו - מקיצין בהן את המזבח, וקיצין זה מהו? עולות, הבשר לשם ועורות לכהנים.	תניא כוותיה דרבי חייא בר יוסף:											■
המקבל עליו לספק סלתות מארבע ועמדו משלש - מספק מארבע, משלש ועמדו מארבע - מספק מארבע, שיד הקדש על העליונה והוהו ששנינו: מותר נסכים לקיץ המזבח.	תניא כוותיה דרבי יוחנן:											■
כל קרבנות הציבור והיחיד טעונין נסכים, חוץ מן הבכור והמעשר והפסח והחטאת והאשם, אלא שחטאתו של מצורע ואשמו טעונין נסכים.												■

disputants-חולקים-♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא-■ ◌ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof-■
מקרא-key:	

מנחות-שתי מדות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ועשיתם אשה לה' - יכול כל העולה לאישים יהא טעון נסכים אפילו מנחה? תלמוד לומר: עולה	תנו רבנן:											◊	ג
שלמים מנין? תלמוד לומר: זבח												◊	ג
תודה מנין, ת"ל: או זבח												◊	ג
יכול שאני מרבה אף בכור ומעשר ופסח וחטאת ואשם? תלמוד לומר: לפלא נדר או בנדבה, בא בנדר ונדבה טעון נסכים, שאינו בא בנדר ונדבה אין טעון נסכים.												◊	ג
משמע להוציא את אלו, אוציא את חובות הבאות מחמת הרגל ברגל, ומאי נינהו - עולות ראייה ושלמי חגיגה? ת"ל: או במועדיכם, כל הבא במועדיכם טעון נסכים.												◊	ג
משמע להביא את אלו, אביא שעירי חטאת הואיל ובאין חובה ברגל? תלמוד לומר: וכי תעשה בן בקר, בן בקר בכלל היה, ולמה יצא? להקיש אליו, מה בן בקר מיוחד בא בנדר ונדבה, אף כל בא בנדר ונדבה.												◊	ג
לעשות ריה נוחח לה' מן הבקר או מן הצאן - מה ת"ל? לפי שנאמר עולה, שומע אני אפי' עולת העוף במשמע, ת"ל: מן הבקר או מן הצאן, דברי ר' יאשיה	[רבי יאשיה]											◊	ג
אינו צריך, הרי הוא אומר זבח, ועוף אינו זבח, אם כן מה ת"ל מן הבקר או מן הצאן? לפי שנאמר: (ויקרא א') אדם כי יקריב מכם קרבן לה' מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן, יכול האומר הרי עלי עולה יביא משניהם? ת"ל: מן הבקר או מן הצאן, רצה - אחד מביא, רצה - שנים מביא.	רבי יונתן:											◊	ג
ורבי יונתן למה לי קרא?												◊	ג
עד שיפרוט לך הכתוב יחדן	האמר: [רבי יונתן]											◊	ג
איצטריך, סלקא דעתך אמינא: הואיל וכתוב ומן הצאן, כמאן דכתיב יחדו דמי.												◊	ג